

עלון מס' 379 | פרשת בלק | תמוז תשפ"ה

שלהבת

מיסודם של הגאון ר' שמשון דוד פנקס זצוק"ל והגאון ר' עזריאל טאובר זצוק"ל

העצמה אישית תורנית

לקבלת העלון במייל יש לשלוח בקשה לכתובת:
e.shalhevet@gmail.com

קול שלהבת
KOL SHALHEVES

ניתן להאזין לשיחות המרתקות
בנושאים:

חינוך
יעוץ נישואין
אמונה
השקפה
ועוד נושאים מגוונים

באידיש, עברית ואנגלית

בקול הלשון:

03-6171103

073-2951103

במחיר שיחה רגילה

בחו"ל קול שלהבת:

929.222.9900

דבר המערכת

מה ההבדל בין החמור השקט של אברהם לאתון המדברת של בלעם???

לאברהם יש חמור!!! ולבלעם יש חמור!!! אברהם חובש את החמור ובלעם חובש את החמור... אבל בכל זאת יש כמה הבדלים בין החמור של אברהם לחמור של בלעם... ההבדל הבולט ביותר הוא: שהאתון של בלעם פתחה את הפה!! אמרה כמה משפטים ומיד מתה... אבל החמור של אברהם ? ! ? לא!!! דווקא הוא לא מדבר... הוא דווקא שקט מאוד... לא תצליח להוציא מהחמור של אברהם אבינו מידע רגיש... הוא גם לא יגלה לך מי הוא האיש הגדול בענקים רוכב עליו... אבל מה שבטוח החמור הזה לא מת כ"כ מהר כמו החמור של בלעם... החמור של אברהם ממשיך ללוות אותנו בדממה חרישית עד עצם היום הזה... מובא בפרקי דר"א שהחמור של העקידה הוא החמור שהזדמן למשה רבינו כשחזר למצרים... והוא החמור שעליו יתגלה משיח צדקנו... עני ורוכב על החמור... ממילא אלו שמתעקשים לטעון שהחמור של המשיח יהיה טסלה... צר לנו לעדכן... גם אם זה יהיה טסלה... אבל טסלה בת 3900 שנה... רק השאלה הנשאלת: איפה החמור הזה?? אני רוצה לראות אותו?? לפחות לרכוב עליו... כמה היית מוכן לשלם לעשות סיבוב עם החמור של המשיח/ של אברהם/ של משה...

אז העניין הוא כך: שאכן כן!!! מי שרוצה לזכות לראות את החמור של המשיח מוזמן!!! ולא סתם!!! אלא מי שרוצה... יכול לעשות עליו גם סיבוב... נו... אז איפה נרשמים?? ובכן: ר' עזריאל זצ"ל היה מביא בשם הסה"ק שהחמור של המשיח הכוונה היא לחומריות!!! כשאברהם אבינו חבש את החמור... הכוונה היא שבמעמד העקידה אברהם אבינו יצק תוכן ותכלית בכל הבריאה כולה... בבת אחת כל הבריאה כולה קיבלה משמעות ונחבשה ונטפלה לאדם השלם בקדושת יוצרו... וזו הכוונה ויחבש את חמורו! באותו מעמד שהכלה של ה' אמרה הנני!! ובאותו מעמד נסגר השידוך 'ומצאת את לבבו נאמן לפניך', באותו רגע אברהם התעלה וכל הבריאה התעלתה איתו... והוא חבש תחתיו את כל החומריות... וכל החומריות התעלתה יחד איתו... אבל חכה חכה... החמור הזה לא נעלם... הוא ממשיך להתהלך כאן בינינו... החומריות ממשיכה להתהלך כאן בינינו... וכל השאלה היא: מי יחבש את מי?? האם אתה אחבש את החמור כאברהם אבינו בשעתו או שהחמור יחבש אותך תחת חומריותו?? הנה לדוגמא... יש לנו את חמור אבי שכם שאצלו החמור בראש- החומריות בראש!!! יצר החומריות קובע את הסדר יום... שכם בן חמור מסוגל לטרטר עיר שלימה סביב דחף החומריות של דביקה חשיקה וחפיצה שמנהלת לו את החיים וכל העיר נחבשת וכואבת ומובלת על פי חליל היצרים שלו, הנה לך דוגמא של חמור שהוא חובש תחתיו את הנבראים!!! וכאן מגיעים שמעון ולוי ומטילים וטו... הם בטוחים בכוחו של זקן... אנחנו הנכדים של אברהם שחבש את החמור והחומריות!!! ואנחנו לא מעוניינים לכרות ברית עם עיר שלימה שהחומריות חובשת אותה...

ואכן החמור הזה ממשיך בדרכו כבר אלפי שנים... ואני ואתה פוגשים אותו יום יום!!! וניתנה לנו אפשרות מידי יום ביומו לתת שלום עליכם לחמור של המשיח... ויש לנו גם את הזכות לעשות איתו סיבוב... רק השאלה היא: מי יעשה את הסיבוב על מי?? האם הוא יעשה סיבוב עליו או אנחנו נעשה סיבוב עליו?? ומעתה: אני נאבק ונתעקש לרכוב על החמור ולא שהוא ירכב עלי!!! אז תדע לך שזכינו והחומריות הזו שאנחנו פוגשים אותה... זה חמורו של משיח... אל תפול בדעתך... אל

הקנאות השקטה ביותר!!! העוצמתית ביותר!!!! עם האגרוף הקמוץ ביותר!!!

אלו היו רגעים קשים מנשא... כלל ישראל בקריסת מערכות מוחלטת... עם ישראל נצמד לפעור... ומדובר בשליש כלל ישראל... אתה לא יודע אפילו מאיפה להתחיל... ומה שהכי שובר עד דכדוכה של נפש שהנהגה שותקת!!! משה רבינו לא מדבר!! כביכול נסתמה עינו... והמה בוכים פתח אוהל מועד... אתה פונה להנהגה... רוצה לדעת מה לעשות... ומה אתה שומע? בכי!!! לא יודעים מה לעשות... זה כמעט הסתיים בכליה של כלל ישראל... ברגע האחרון קם יהודי אחד!!! איש מתוך העדה ותוך רגעים ספורים הפך את הקערה על פיה... הכל התייצב... והשיב את חמתי מעל בני ישראל... ולא כיליתי את בני ישראל...

חטא פעור הוא לא סיפור!!! הוא מפת דרכים!!! התורה משרטטת לנו תכנית מה הולך לקרות!!! ולא סתם אלא מה הולך לקרות ברגע שלפני הסוף... וזה מתרחש כעת מול עינינו...

אתה יכול לשמוע היום את הנימה מוכרת של תלונות מסוג של המערכת צריכה לעשות חשבון הנפש... ההנהגה החרדית צריכה לעשות חשבון מסלול מחודש... וזה פחות או יותר מה שקרה ברגע שלפני פנחס!!! כותרות השבועונים החרדיים זעקו: ההנהגה החרדית לא מתפקדת... המערכת צריכה לעשות בדק בית פנימי... מה יכול להיות משבר אימון יותר גדול מנשיא שבט שמגיע מתוך המערכת, שהוא בעצמו עושה מה שהוא רוצה... אלא שהוא בעצמו מטיח דברים בפני המנהיג בעצמו... זה שילוב של משבר מערכתי גם פנימי... גם חיצוני... גם תדמיתי... ההלך על המערכת!!! אין הנהגה... והמה בוכים... קריסת מערכות...

ויש משהו אחד שעומד מאחורי הקריסה הזו... הלא הוא אבא שבשמים!!! כמה שהניתוח הזה כואב... כמה שקשה לחוות את החוויה המטלטלת הזו שאתה בבת אחת מרגיש שהקרקע נשמטת מתחת רגליך... אתה בבת אחת מרגיש שהמעטפת החזקה שעד עכשיו החזיקה אותך... פתאום הכל מתמוגג... איש לאהליך ישראל... כולם יכולים לעשות מה שרוצים... אלו רגעים מאוד קשים... אבל באותה מידה גם הכרחיים!!!

פונה אלינו אבא שבשמים ואומר: בני היקרים... אוטו אתם נכנסים לארץ ישראל... בעוד חודשים ספורים אתם תאלצו להיפרד מהרועה הנאמן, ש"כ התרגלתם להיצמד אליו... לקבל ממנו... כ"כ התרגלתם שכל שאלה וכל התלבטות יש לכם 'תקשורת און ליין' עם בורא עולם... עמדו ואשמעה מה יצווה ה' לכם... ועוד מעט מגיע יום הנישואין... הכלה נכנסת לארץ ישראל... ולפתע צריך להפשיל שרוולים ולהתחיל לחיות ביום עם אבא שבשמים...

ומה יהיה אז??? גם אז כל פעם שיהיה לבת זוג איזה אי הבנה בתוך הבית בינה לבין דודה ורעה... היא תרוץ להנהגה... היא תאשים את ההנהגה החרדית בבעיות שלה... אין ברירה!! רגע לפני שנכנסים לארץ ישראל... חייבים לכרות את חבל הט'... אתם מוכרחים ללמוד לזיום לבד!!! אין ברירה... יהיו אלו רגעים קשים... שלפתע משה רבינו כביכול לא עונה... נסתמה עינו... נשיא שבט מישראל מטיח דברים... כולם שותקים... והמה בוכים...

וכן... בבקשה... מה יש לך לומר?? האם ברגע שהנהגה משתתקת אז זהו?? אתה באותו רגע נמחק?? וכי לך אין אישיות משלך?? אין לך שיקול דעת משלך?? הרי אתה פה כבר ארבעים שנה במדבר... קבלת מן יום יום... קבלת מה' מים נגשים, לא חסרת דבר... וכי ברגע אחד של חוסר אונים... הכל נעלם... כל הנאמנות... כל המערכת היחסים העמוקה שצברנו במשך שנים... הכל נמחק?? לא נשאר מזה כלום??

והאמת היא שלא!!! לא נמחק!!! אבל הרבה פעמים ישנה מבוכה כזו וחוסר בטחון עצמי... בן אדם שהתרגל שהוא אף פעם לא יזום מצד עצמו... גם אם מצד עצמו הוא מבין משהו, וחושב שהנכון כעת זה כך וכך... אבל ברגע שאין לו שום תקדים ושום רקע, ומעולם הוא לא העז להקשיב להיגיון האנושי שלו... הוא מתבלבל... ובדיק בשביל זה!! עם ישראל נאלץ לעבור את הניתוח הכואב הזה ברגע שלפני שנכנסים לארץ ישראל...

אבא שבשמים מתזמן לעם ישראל סיטואציה מתוזמנת מראש!! הנה לכם סיטואציה שבבת אחת כל ההנהגה זזה לצד... אף אחד לא מדבר... אתה עומד מול מצב מאוד לא סימפטי... שההיגיון שלך מבין טוב מה נכון כעת לעשות ועוד יותר מזה מה לא נכון... והקב"ה מוסר לך את המקרופון!!! ועושה שישש... שקט... בבקשה... סולו... אני רוצה לשמוע אותך...

ו... והייתה דממה!!! דממה מעיקה!! אף אחד לא קם... עד שהופיע איש מתוך העדה והוא פשוט היה הדמות המדגמית הראשונה!!! הדמות שהקב"ה הצביע עליו ואמר: הנה לכם סמל ודוגמא איך אני רוצה את הכלה שלי... הקב"ה הרים על נס את פנחס והגביה אותו מעל כולם... כדי להציב אותו כתמרור דרך!!! דעו לכם שפנחס זו משימה שאני מטיל על כל אחד ואחד מכם... כל יהודי באשר הוא יצטרך יום אחד להיות פנחס...

יש כאלו שמזהים את פנחס כ-קנאי!!! המילה קנאות כיום היא די 'גנובה'... היא הוסטה אי שם להפגנות והיאבקות על חומת השבת והקברים... אבל לא זו הנקודה של קנאות!! קנאות עניינה יוזמה שמגיע מלמטה!!! המושג 'קנאים פוגעים ב' מגיע לידי ביטוי בכל מיני עונשים שלא מסורים לבית דין... אלא מסורים לאנשים פרטיים שאיכפת להם כבוד שמים...

הנקודה בקנאות זה לא ה'פגיעה', אלא היוזמה הפרטית!!! אחד החידושים הגדולים ביותר שפנחס הוריד לעולם עם הקנאה שלו... שבסוף בסוף... הנקודה שהכי הכי קריטית במערכת יחסים זה גילוי אכפתיות!!! בינינו לבין עצמנו... במערכת יחסים של בני זוג זה ממש לא חידוש... זה כמעט מובן מאליה... לא משנה כ"כ מה הנתונים של הבני זוג... יכול להיות ביניהם פערים גדולים... ומושגים שונים... בסוף מה שיכריע זה הלב... הנשמה

תרגיש לא נוח... המפגש המאוד לא סימפטי הזה מול כל מיני פיתוים חומריים זה בסה"כ מפגש מול חמור!!! שעושה את דרכו מאברהם אבינו עד המשיח... זכית לרכוב על החמור הנצחי הזה... זכית להוביל אותו עוד כמה צעדים דרמטיים בדרך למשיח... אבל אם קרה שהחמור הזה רכב עליך ואתה נכנעת למילוי סיפוקים שלך... חמור כזה מסיים מאוד מהר את שליחותו בעולם... האתון של בלעם עשתה לו קצת ביזיונות ומתה במקום... כנ"ל כל המילוי סיפוקים והניסיונות החומריים שתוקפים אותנו... זה חמור חד פעמי... עושה מאיתנו יו"ו... סוחט אותנו רגשית... מוציא אותנו סמרטוטים... ונעלם כלא היה... קברות התאוה...

כן יהודי יקר: דע לך שאם יצא לך היום להיפגש מול פיתוים חומריים ועמדת בניסיון... אתה מצידך חושב שסיימת!! אבל לא!!! אתה זכית לרכוב על חמור שהראשון שחשב אותו זה אברהם... זכית לרכוב על החמור שמה רבינו בשעתו רכב עליה... זה חמור שלא מת!!! אתה מצידך סיימת עם הפיתוי הנקודתי שכבשת אותו והפלגת לך הלאה... אבל החמור הזה לא מת!!! העמידה בניסיון הזה ממשיכה להוביל את החמור... החמור של המשיח כעת סוחב גם את ההתגברות שלך איתו... אז להגיד לך שהחמור הזה מרשים במיוחד?? ממש לא... להגיד לך שלפגוש אותו ככה באמצע בית המדרש והוא מתחיל להכניס לך פרפרים בראש... ולעבוד עליך שעות נוספות... להגיד לך שזה מוסיף לי בדימוי האישי שלי??

ממש לא!!! נכון... בשביל זה המשיח נקרא **עני** ורכב על החמור... כי נכון שבסוף הוא רוכב על החמור!!! אבל סו"ס היה פה חמור... והחמור תכנן משהו אחר... החמור תכנן לרכוב עלי והיה פה מאבק איתנים... אמנם בסוף ניצחתי ואני רוכב עליו... אבל זה היה כרוך בעבודה לא נקיה... כן כן... זה בסדר... אתה בחברה טובה... החמור הזה דואג לענוה שלנו... גם המשיח יהיה עני ורכב על החמור!!! אי אפשר לרכוב על החמוריות של דורנו ולהרגיש מלך רם ונשא... מדובר במלחמת הישרדות על כל הקופה... יש לנו פה מאבק של התרוממות וזה קרב לא פשוט... ולשם המשיח יגיע!! לעני הזה... שרוכב על החמור...

--

עם הרכיבה הזו על החמור... עם זה אנחנו מכניעים את העם הדומה לחמור... עם זה אנחנו זוכים להתנשא ולעלות בהר המוריה... במי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו...

לא נבהל מנעירתו של החמור... לא לזהות את הניסיונות שלנו כפסגת הטומאה של אתנו של בלעם... אלא כ-נס להתנוסס לחבוש שוב ושוב את חמורו של משיח ולהתעלות מעל החמוריות ושם!!! בסור מרע הזה שרב יוסף מתבטא שייתי ואחמיניה ואיתיב בצל גללי החמור של המשיח... שם המשיח יגיע... שם הקב"ה ינשק כל אחד ואחד מאיתנו שהמלכנו אותו גם במבואות הכי שפלים ונמוכים... גם שם גילינו שמלא כל הארץ כבודו...

יש משהו שהקנאים לא יודעים... או יותר נכון מנסים להתעלם מזה... שפנחס לא נזכר פתאום להיות קנאי... הוא היה קנאי תמיד!! אלא שאנחנו כבר נמצאים כאן במדבר במשך קרוב לארבעים שנה ואף פעם לא שמענו אותו... אפילו פשקוויל אחד הוא לא זרק... אם פנחס כזה קנאי... אז איפה הוא התחבא עד היום?? והתשובה היא: שקנאות זה אכפתיות!!! ואכפתיות על פי רוב זו עבודה מאוד שקטה!!!

במשך ארבעים שנה הקנאות של פנחס באה לידי ביטוי שכל יום מחדש אנשים מתלחשים לו מאחורי הגב 'ראיתם בן פוטי זה שפיטס עגלים לע"ז?? בקיצור: הוא חי את האמת שלו... ואנשים מלגלים עליו... וזה מאוד קשה!! קשה להרגיש שלועגים לך מאחורי הגב... אבל פנחס היה קנאי!! היה איכפת לו כבוד שמים!!! ובמשך שנים שם!!! שם הקנאות שלו באה לידי ביטוי... קנאות פנימית מאוד... עמוקה מאוד ושקטה מאוד...

קנאות של יהודי שמוכן ללכת על כל הקופה... מוכן וערוך לשלם את מלא המחר בשביל לזכות להיות נאמן לה'... זו קנאות!!! בסוף בסוף... כשהוא ראה שאין איש... הוא הוצרך לראשונה בחייו להוציא את הקנאות במפגן פומבי... ופה כולם נתקעו!!! פה כל הפלעשים התמקדו ומאז כולם בטוחים שזה קנאות... אבל צריך לדעת שהקנאות האמיתית זה אותה אמה שבקנאות ממשיכה לגדל את האוצרות שלה מתוך הכרה שזו השליחות שלה ולא מקשיבה למשב רוח המערבי המקרר והרדוד שממנה את המיצי העצמי והתואר וכו'...

הקנאות האמיתית זה כל אותם אלה ששוב ושוב מכתתים את רגליהם לחדר מחשבים שזה כ"כ כ"כ לא נוח... כ"כ מעצבן... (גילוי נאות: לי יש מייל בבית...) ובשביל להחזיק ככה בשיניים ולא ליפול צריך המון המון... המון מה?? המון קנאות!! צריך המון אכפתיות וגילוי אחריות אישית... זה אבא שבשמים שלי... הקשר שלי איתו זה האגו שלי!! איכפת לי ואני הולך לקבל על זה קרדיט... אם העיניים של הילדים שלי ישארו ממוקדות גם בגיל 15 ועפעפיהם יישירו לנגדם מול דף הגמ', והקב"ה יקבל כאן כלי שרת שמחובר לאילנא דחיי... דע לך רבש"ע שזה אני!!! זה הקנאות שלי... וזו הקנאות העיקרית שעליה פנחס מסר את נפשו במשך ארבעים שנה... המקרה הספציפי הזה, זה כבר היה מדגם ונס להתנסוס!! זה כבר היה מקרה אפוף בעשרה ניסים שנעשו באותו מעמד... אבל פנחס הקנאי זו התמודדות שמשתרעת על יום יום במשך שנים... ובדורנו... כל מי שזוכה להעמיד דור ישרים... זה יכול לקרות רק באמצעות קנאות!! אגרוף קמוץ לאו דווקא מול הציונים... אלא מול מכול הרדידות שמאיים לסחוף... מאיים להכניע ואני לא!!! לא אתן... אני וביתי נעבוד את ה'...

כל מי שבדורנו מפנה אצבע מאשימה למערכת... ומכבד את ההנהגה שתשמור עליו ושתעביר אותו את גלי ניסיונות דורנו... זה עניין של זמן עד שהוא יכנע לפיתויים... אגב: גם מי שמכבד את ההנהגה הקנאית שתעשה בשבילו את העבודה זה גם לא עובד... יש כאלו שחושבים שאם אני נמצא בתוך מערכת מאוד שמורה וקפדנית... אז זהו... אני כבר יכול לרדת לבטן האנה ולהירדם... אבל לא!!! בדור אחרון שמתמודד מול פעור... אין הנהגה... גם לא קנאית... ה' מזמין את כח היחיד ולא נמלט ממנו!! ה' רוצה לשמוע את הביטוי האישי שלך!! כמה איכפת לך... ומה אתה!!!! מה אתה מוכן לתת למענו יתברך...

מה שבטוח... אנחנו עדיין בפרשת בלק... רשמית אנחנו עדיין לא יודעים האם פנחס בכלל נהג נכון... עקרונות לעת עתה אנחנו עדיין בתוך האירוע... עדיין לא הגיע הצהרה רשמית של 'וידבר ה' אל משה לאמר, פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי וגו', ההצהרה הזו עוד תבא ותהדהד כמעט בכל ברית... אבל כעת אנחנו עוד לפני השלב הזה!! כעת מה שאנחנו מעודכנים זה שההנהגה לא אומרת כלום... אם כבר יש משהו מצד ההנהגה שמדבר זה נשיא שבט שמטיח במשה רבינו... ו... ויש איזה 'מחוצף' אחד שקם והרג נשיא שבט בישראל... ולא סתם אלא עשה את זה בצורה מאוד אגרסיבית...

כעת!!!! בשלב הביניים הזה מאוד מאוד מעניין לבדוק אחד אחד מעם ישראל למי הוא נותן את הציון... מי פה נהג כשורה ומי לא... חותמו של מי אמת ושל מי שקר?? הרגעים האלו מתרחשים לנגד עינינו כל הזמן... חכה חכה... אנחנו אוטוטו בבין הזמנים... המשפחה תפגש ויהיה איזשהו אירוע... ויקום לפתע האברך העדין של המשפחה וימחה ש... ש'זה לא מתאים', ויתעצבנו עליו וישתקו אותו... מכיר את הסיטואציה הזו?? אמנם לא בטוח שהוא יהיה צודק... אבל אם הוא צודק!!! זה יהיה מבחן פתע מוכר בדורנו לכל אחד מאיתנו האם אני כנה!! האם יש לי איכפתיות לכבוד שמים... או ברגע שמימין ומשמאל לאף אחד אין בעיה עם זה... אז הכל בסדר... זה פוליגרף שפוגש אותנו בכל מיני צמתים... מבחני אמת קומפקטיים של קנאות!!! כמה רצון ה' ניצב אצלנו מעל כל המסביב... אשריכם ההולכים בחוד החנית של הקנאות... הקנאות השקטה שאת המפגן הפומבי שלה פוגשים בעיקר מול דורות הישרים המבורכים שכל רואיהם יכירו ויעידו כי הם זרע ברך ה'.

ואכפתיות... איכפת לך ממני או לא?? אם איכפת לך מהשני... יש לי בשביל מה לחזור הבייתה... יש לי קורת גג... משהו פה חושב עלי... ואם לא איכפת לך ממני... אז אתה יכול להיות המוצלח הכי גדול בעולם... אתה יכול להיות זמר שכולם מוחאים לך כפיים... ואת יכולה להכניס לי 18.000 שקל בחודש... כל זה לא רלוונטי... יש משהו פה חושב עלי ואיכפת לו ממני... הרי 'טובה ארוחת ירק ואהבה בה', ואם אין פה איכפתיות ולב... הרי זה 'שור אבוס ושנאה בו...' זה בדיוק מה שכתוב בפרשת שלנו!!!

וישב ישראל בשיטים... ועם ישראל נצמדים לפעור... גם נכשלים בזנות וגם בעבודה זרה... ומשהו פה צריך לקרות!!! משהו פה אמור לקום ולגלות איכפתיות!! למישהו איכפת או לא איכפת?? כן או לא?? אם יקום פנחס אחד ויגלה איכפתיות... באותו רגע פנחס בן אלעזר השיב את חמתי ולא כיליתי... הנני נותן לו את בריתי שלום... הכל הסתדר... עסקים כרגיל... אבל אם לא יקום לו אותו אחד ויחיד ויגלה איכפתיות...!! אז סגרנו את הבסטה!!! ולא כיליתי... כמעט כיליתי... ושלל תבין: פעור זה העבודה זרה הפחות חמורה... זה דרך ביזיון, אפשר להתנווכח על זה... לדון לכף זכות שהוא לא התכוין לעבוד אלא רק לבזות, וגם להיכשל בנכרית זה איסור ערוה הכי פחות חמור!! אפילו לא חייבים על זה מיתה... רק קנאים פוגעים בו... בקיצור: יש עבירות יותר חמורות מזה!!! אבל מה כן??

יש פה סיטואציה רגישה של חוסר איכפתיות... קורה פה משהו... ומישהו פה צריך לגלות איכפתיות... וכל הגורל הקיומי של כלל ישראל עמד כעת על ערך אחד ויחיד!! איכפת לכם ממני או לא... והגיע אדם אחד ויחיד... ועשה דבר אחד ויחיד... גילה אכפתיות!! זהו!!!

וברגע שמדובר באכפתיות... כאן משה רבינו והיהודי הכי פשוט נמצאים באותו מקום...

בכל ערך אחד ביהדות יש היררכיה... אם צריך לעשות דין ברשעים זו משימה שמוטלת על בית דין... לא קשור אלי... אם צריך ללמוד תורה... אז תלוי... יש כאלו שצריכים ללמוד הרבה ויש קצת... בכל ערך יש מעמדות שונים ואני מכבד את הדרג שמעלי שיהיו ראשונים ואני אחריהם... גם לקפוץ לים סוף... זו הייתה משימה שמן הראוי היה לתת כבוד למישהו שילך קדימה... ולכן שרי יהודה רוגמים את בנימין צעיר רודם... אבל אכפתיות? !

אכפתיות זה משהו מאוד אישי ופשוט!!! בזה לא שייד הבדלי מעמדות!! וכי לרבנית איכפת מבעלה יותר מאישה פשוטה שדואגת לבעלה...?? וכל מה שנדרש מאיתנו בדור הזה זה לגלות אכפתיות לאבא שבשמים... אל תחכה שמישהו אחר יעשה את זה במקומך... אל תכבד מישהו גדול ממך שיקדים אותך... כי ה' רוצה את גילוי האכפתיות שלך...

אנו נמצאים כעת עמוק עמוק בתוך הפרשיה של פעור!! כל ההולך ילך של ניסיונות של דורנו זה מאפיין של פעור... כל עניינו של פעור זה ביזיון... זה קלות... זה להשטיח כל דבר ולרדד אותו... זה המאפיין הראשון של פעור... והמאפיין השני מגיע לידי ביטוי בזה שההנהגה לא יכולה ליצור חומה הרמטית נגד זה... לא יכולה וגם לא תוכל... אין אפשרות להשתלט מערכתית נגד פגעי הטכנולוגיה... מי שעדיין מדמיון שזה יקרה... חלומות נעימים... לא יעזור כלום... זה תזמון מלא מאבניו שבשמים... הוא העמיד אותנו מול ניסיון ופיתוי שחודר לכל בית יהודי... והמה בוכים!!! נסתמה עינו... אין אפשרות לפקח על זה הרמטי...

וכאן כל אחד מכלל ישראל מוצא את עצמו בודד!! ועומד מול הניסיון הזה... וכאן זו בחירה אישית של כל אחד ואחד... האם לצאת במתקפה ובהנפת אצבע מאשימה על המערכת שלא מספיק שומרת עלי... או לחילופין לא מעמידה לי תחליף סיפוקי... ויש המון המון אנשים כאלו שמכבדים את המערכת ואת ההנהגה שתעשה את העבודה שבשבילים... וכשהמערכת לא מספקת את התוצרת אז הם מתגלשים ויש להם גם את מי להאשים... אבל באותה מידה... יש כאלו וב"ה יש הרבה שמוזהים כאן קריאה והזמנה להיות פנחס!!!! ה' מזמין פנחס... ה' מזמין אחריות אישית... אכפתיות... אכפת לי מהרבש"ע... בוער לי שהבית שלי יהיה מדור ושכינה לה'... ולכן אני לוקח את זה כמשימה אישית!!!

הובהר כאן לא פעם ולא פעמיים... שכל ההבדל בין עובד אלוקים ללא עבדו זה עד כמה אנחנו מבינים שזה העסק הפרטי שלי!!! בן אדם מגלה כוחות עילאיים ובלתי נדלים בייחס לעסק הפרטי שלו... וכגודל התעצמויות שאדם מגלה מול העסק הפרטי שלו... ככה הוא מגלה אולת יד ועצלנות וחולמנות וחוסר עניין כשמדובר בעסק של הבוס... של הרבנים... של המערכת... ממילא הכל מתחיל ונגמר ב-האם זה עניין שלך או לא?? זה העסק שלך או לא?? זה איכפת לך או לא איכפת לך?? וזה!!! זה המסר של פרשת פנחס!! בסוף הכל מתחיל ונגמר ב-האם איכפת לך מהרבש"ע או לא???

"וצדיק באמונתו יחיה"

מאת הרב ישראל קליין שליט"א

עם כלביא יקום

הפגורמים והשוואה - ועדיין בא לעבודה ביום שני במגדל המשרדים שלו.

ישראל לא הגיונית - אלא אם אתה מאמין במשהו שמעבר לחשבון פשוט. "זה מה שמטריף את העולם. כי אם ישראל אמיתית - אם האומה העתיקה, השנואה והבלתי-אפשרית הזו באמת נבחרה, מוגנת ומשגשגת - אולי אלוקים זה לא אגדה רח"ל. אולי הוא עדיין חלק מהסיפור. אולי ההיסטוריה איננה אקראית.

"אולי היהודים הם לא רק עם - אלא עדות".

וזה שאנשים לא מסוגלים לשאת. כי אם מודים בכך ששרידותה של ישראל אינה רק מרשימה - אלא אלוקית - הכל משתנה. המצפון המוסרי חייב להתכוונן מחדש.

ההנחות על היסטוריה, על כוח, על צדק - קורסות.

מבינים שלא רואים כאן סוף של אימפריה - אלא התחלה של משהו נצחי.

אז הם מכחישים את זה. הם משמיצים את זה. והם כועסים על זה. כי קל יותר לקרוא לנס "רמאות" - מאשר להודות בכך שאלוקים מקיים את הבטחותיו.

כן, הוא מקיים אותן".

כמה חיזוק יש בפרשה הזו!!!

עם ישראל לאחר ארבעים שנות נדודים... רוב יוצאי מצרים כבר אינם איתנו... מרים כבר איננה ואהרן גם הוא לא...אולי ושמה מאס ה' בנו... נותרנו מעט מהרבה... והנה באה הפרשה ומצווחת באוזננו: **לא הבית**

און ביעקב ולא ראה עמל בְּיִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹקָיו עִמּוֹ וְתִרְעַת מֶלֶךְ בּוֹ!

אומר רש"י: ה' אלוקיו עמו - אפילו מכעיסין וממרים לפניו אינו זז מתוכו! ותירעו מלך בו - לשון חיבה ורעות כמו רע דוד.

וכמה שינסו לבנות שבעה מזבחות משה כיוונים, לקלל אותנו, להזיק לנו ולכלותינו, ה' אלוקינו עימנו ותירעו מלך בנו!

המאמר הזה מחזק ומעודד אך גם מחייב, אחד מחשובי תלמידי החכמים בדורינו, שהוא דומ"ץ חשוב, תחילת דרכו לא היתה בין כתלי בית המדרש. הוא היה דתי, אבל לא ספון באהלה של תורה. באותם ימים כשהוא מהלך ברחובות העיר העתיקה, נדקר על ידי ערבי ימ"ש, והגיע לסכנת חיים ממש, בחסדי שמים הוא הבריא, וערך סעודת הודיה, לסעודה הגיע דודו שהוא אחד מגאוני הדור, בסעודת ההודיה הדוד דיבר וכך אמר: בנה של האשה השונמית יצא עם אביו אל הקוצרים וחזר הביתה חולה, עד שבצהרים הוא מת, אחרי זה אלישע החיה אותו, והדבר תמוה לשם מה היה כל האירוע הזה, אם הקב"ה רוצה שכן השונמית יחיה מדוע הוא מת ואחרי זה אלישע היה צריך להחיותו.

אלא שמסר גדול היה כאן, היתה תביעה על השונמית, בן שניתן לך בנס צריך לגדול על טהרת הקודש, הוא לא צריך להיות איכר פשוט, ללכת עם אביו אל הקוצרים, אותו יש להקדיש להשם כמו שעשתה חנה אמו של שמואל, והשאלתיהו להשם כל הימים, חיים שניתנים בנס אינם מיועדים לבילויים של מה בכך,

ואכן בן השונמית הבין את המסר וגדל וצמח להיות חבוקק הנביא כמבואר בזוה"ק, מילד פשוט הוא נהיה אדם גדול ממש, הדברים ההלו נכנסו בליבו של הנער שנדקר עד שבס"ד הפך להיות תלמיד חכם גדול ומורה הוראות בישראל.

חוויוני ניסים והם ממשיכים בכל עת ובכל רגע, חיינו ניצלו, נתנו לנו במתנה חיים חדשים איננו יכולים סתם להשאר אותו הדבר, חייבים איזה משהו חיזוק, שלא נשאר אדישים.

הן עם כלביא יקום !!!

איזה תזמון מופלא! הן עם כלביא יקום, וכארי יתנשא! מתבקש גדול הנביאים של אומות העולם, אשר מושווה למשה רבינו בנביאותו, לקלל את ישראל.

ולא מצליח! מָה אָקֵב לֹא קָבַה אֵל, וְמָה אָזַעַם לֹא זָעַם ה'?

הָן עִם לְבָדָד יִשְׁכֹּן וַיִּגְוִים לֹא יִתְחַשֵּׁב...

מה אני יכול לעשות עם העם הזה?! הוא למעלה מדרך הטבע ולא נוהג ככל העולם, כמו שאומר ה"מזרחי": הן עם לבדד ישכון - הסתכלתי בראשיתם ובתחילת שרשיהם, ואני רואה אותם מיוסדים וחזקים כצורים וגבעות על ידי אבותיהם ואמותיהן.

ובגוים לא יתחשב כתרגומו לא יהיו נעשין כלה עם שאר האומות. שנאמר, "כי אעשה כלה בכל הגוים" וגו'. אינם נמנים עם השאר.

כאילו אמר, ובגוים לא יתחשב - כולם יכלו, וישראל לבדם יירשו את כל העולם.

זה עם אחר, חוקים אחרים, טבע אחר...

זה הרי בדיוק מה שאמרו ה"בלעמים" של דורנו:

אחד מהמאמרים שנכתבו ברחבי העולם, על העם הזה.. הוא המאמר דלהלן:

ליסטר הית', עורך ה"סאנדיי טלגרף" בבריטניה, במאמר מרתק בעיתון הנחשב, מסביר את מה שעומד מאחורי ההתנגדות האוטומטית לישראל ברוב מדינות העולם המערבי.

"יש משהו בישראל שגורם לאנשים אי נוחות - וזה לא מה שהם אומרים שזה. הם יציביו על פוליטיקה, התנחלויות, גבולות ומלחמות.

אבל אם תגרד קצת מתחת לשכבת הזעם, תגלה משהו עמוק יותר: אי נוחות לא ממה שישראל עושה - אלא ממה שישראל היא", כותב העורך הבריטי.

"מדינה כל כך קטנה - לא אמורה להיות כל כך חזקה. נקודה.

לישראל אין נפט. אין משאבי טבע יוצאי דופן. אוכלוסייה בגודל של עיר אמריקאית בינונית.

היא מוקפת באויבים. שנואה באומות המאוחדות. מותקפת בטרור. מוחרמת, מושמצת, מותקפת. ובכל זאת - היא משגשגת כאילו אין מחר. בצבא. ברפואה. בביטחון. בטכנולוגיה. בחקלאות. במודיעין. במוסר. ובכוח רצון בלתי ניתן לשבירה. הם הופכים מדבר לשדה פורח. הם מייצרים מים מהאוויר. הם מייצרים טילים באוויר, הם מחלצים בני ערובה מתחת לאף של משטרים אכזריים. הם שורדים מלחמות שהיו אמורות להשמיד אותם - ומנצחים".

"העולם רואה את זה - ולא מצליח להבין.

אז הם עושים מה שאנשים עושים כשהם פוגשים עוצמה שאין להם כלים להבין: הם מניחים שזו רמאות. שזה בזכות הסיוע האמריקאי. או כל רעיון אחר. שזה בגלל דיכוי. שזה בזכות גניבה. שזו איזו מזימה אפלה שהעניקה ליהודים עוצמה כזו. שזה סחיטה. כי חס וחלילה - שזה משהו אחר. חס וחלילה שזה אמיתי. חס וחלילה שזה מגיע להם. או גרוע מכך - שזה גורל".

"העם היהודי היה אמור להיעלם לפני הרבה מאוד זמן. כך אמורה להסתיים ההיסטוריה של מיעוטים נרדפים, משועבדים ושנואים. אבל היהודים לא נעלמו. הם חזרו הביתה. הם בנו מחדש את ארצם. הם החיו את שפתם. והם החזירו את מתייהם לחיים - בזיכרון, בזכות ובעוצמה. זה לא נורמלי. זה לא פוליטי. זה תנ"כי".

"אין קוד סודי שמסביר איך עם חוזר לארצו אחרי 2,000 שנה. אין דרך רציונלית מגזי הרעל להשפעה עולמית. ואין שום תקדים היסטורי לכך שמישהו שרד את הבבלים, הרומאים, הצלבנים, האינקוויזיציה,

סדרת שיעורים חדשה של הרב ישראל קליין שליט"א, להצית את השלהבת

קול הלשון. מספר ישיר: 073-2951352 להקיש 2 ואח"כ 1.